

Saksmappenr.: 04/03987

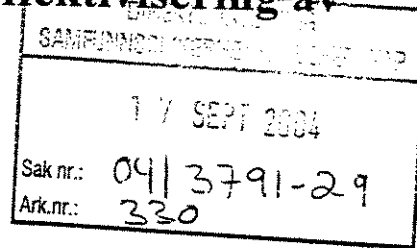
Arkivkode: H06 &13

Særutskrift av møtebok for MEDLEGG

Saksnummer:	Utvalg/komite	Møtedato:
018/04	Næring-, miljø- og teknikkomiteen	01.09.04
110/04	Kommunestyret	15.09.04

Høring- utredning om forenkling og effektivisering av nødmeldetjenesten

RÅDMANNENS FORSLAG TIL VEDTAK:

Larvik kommune sier seg enig i at det arbeides videre for å få ett nødmeldenummer i Norge. Kommunen sier seg også enig i at det arbeides for å få færre sentraler forutsatt at kontakten og kommunikasjonen med de lokale nødetater opprettholdes.

Larvik kommune er av den oppfatning at nødmeldesentralene må bemannes med fagpersonell som har den nødvendige kompetanse og kontakt med sine fagmiljøer. En av de eksisterende nødetatene bør ha driftsansvaret.

Behandling i Næring-, miljø- og teknikkomiteen:

Rådmannens forslag ble enstemmig anbefalt vedtatt.

Næring-, miljø- og teknikkomiteens innstilling blir etter dette:

Larvik kommune sier seg enig i at det arbeides videre for å få ett nødmeldenummer i Norge. Kommunen sier seg også enig i at det arbeides for å få færre sentraler forutsatt at kontakten og kommunikasjonen med de lokale nødetater opprettholdes.

Larvik kommune er av den oppfatning at nødmeldesentralene må bemannes med fagpersonell som har den nødvendige kompetanse og kontakt med sine fagmiljøer. En av de eksisterende nødetatene bør ha driftsansvaret.

Behandling i Kommunestyret:

Næring-, miljø- og teknikkomiteens innstilling ble enstemmig vedtatt.

Kommunestyrets vedtak blir etter dette:

Larvik kommune sier seg enig i at det arbeides videre for å få ett nødmeldenummer i Norge. Kommunen sier seg også enig i at det arbeides for å få færre sentraler forutsatt at kontakten og kommunikasjonen med de lokale nødetater opprettholdes.

Larvik kommune er av den oppfatning at nødmeldesentralene må bemannes med fagpersonell som har den nødvendige kompetanse og kontakt med sine fagmiljøer. En av de eksisterende nødetatene bør ha driftsansvaret.

SAKSBEHANDLER: helsesjef Bjørn Evensen

Vedlegg :

1. Justisdepartementet: Utredning 2004 Forenkling og effektivisering av nødmeldetjenesten (**utrykt vedlegg**).
2. Høringsbrev Direktoratet for sivil beredskap av 02.07.04
3. Høringsbrev Justisdepartementet av 27.05.04

SAMMENDRAG:

DSB (direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap) har i brev av 2.7.04 invitert landets kommuner til å komme med høringsuttalelse til ovennevnte utredning som bl.a tar opp spørsmålet om **ett felles nødnummer** for alle nødetatene . Kommunen har fått forlenget høringsfrist til etter kommunestyremøtet 15.9.04. De nødetatene det dreier seg om er politi, brann og helse. Utvalgets forslag er:

- **112 bør innføres som eneste nødnummer i Norge.**
- **Hele eller deler av nødmeldetjenestens oppgaver bør organiseres som en felles tjeneste**
- **Nødmeldetjenesten bør ha ett organisatorisk tilknytningspunkt.**
- **Antall nødmeldesentraler bør reduseres betydelig fra dagens antall.**

FAKTISKE OPPLYSNINGER:

Spørsmålet om organisering av nødmeldetjenestene har vært på sakskartet i mange år. I 2001 ble det nedsatt en interdepartemental prosjektgruppe som skulle se på mulighetene for å forenkle og effektivisere nødmeldetjeneste og nødkommunikasjon. Gruppen kom **ikke** til enighet m.ht. anbefalinger og videre prosess. I september 2003 ble det enighet mellom Helsedep., Justisdept., og samferdselsdept, om at Justisdepartementet skulle få ansvar for at utredningsarbeidet ble fullført og at utredningen skulle sendes ut på alminnelig høring.

Høringsutkastet foreligger nå og kommunene er av DSB invitert til å uttale seg. DSB vil formidle kommunenes hovedsynspunkter videre til Justisdepartementet.

Utredningen tar for seg historikk, beskrivelse av dagens situasjon, muligheter,kostnader.. dvs alle aspekter ved dagens ordninger og den ser på hvilke muligheter som foreligger mht til fremtidige løsninger.

Utvalgets anbefalinger er sammenfattet slik:

Sammendrag

Nødmeldetjenesten er en del av den offentlige operative beredskapen som skal komme nødstilte til unnsetning. Nødmeldetjenestens oppgaver omfatter å motta nødansrop fra nødstilte, å gi den nødstilte profesjonell veiledning og å iverksette nødvendige tiltak.

I dag er nødmeldetjenesten organisert som en integrert del av hver enkelt nødetat brann, politi og helse, og hver etat tilbyr publikum et eget nødnummer for bruk i en nødsituasjon (110 – brann, 112 – politi, 113 – helse/ambulanse). Antall anrop til nødnumrene i løpet av et år utgjør ca 1,7 millioner anrop, men kun ca 400 000 av disse kan karakteriseres som reelle anrop. Politiet er den etaten som opplever størst grad av feilanrop eller misbruk, med under 10% reelle anrop. Anrop til 113 utgjør den største andelen av reelle nødansrop, med ca. 240 000 anrop på årsbasis (tall fra 2000).

Publikumsundersøkelser viser at det er bred kjennskap til nødnumrene i befolkningen, og 113 er det nødnummeret som er best kjent. I en undersøkelse fra 2002 svarte 88% at de var svært positive eller positive til å ha kun ett nødnummer i Norge.

Denne utredningen har vurdert muligheten for å forenkle og effektivisere den norske nødmeldetjenesten. Bakgrunnen er et behov for stadig å vurdere forbedringer av tjenesten til beste for publikum.

Videre er det viktig å forholde seg til den internasjonale utviklingen på området. Svært mange vestlige land, deriblant Sverige, Danmark og Finland, bruker kun 112 som nasjonalt nødnummer. Disse landene har også langt færre nødmeldesentraler enn Norge. Samfunnsutviklingen i Norge og fokus på effektivisering av offentlig sektor gir ytterligere grunn til å vurdere nødmeldetjenestens oppbygning og

organisering.

Mulige alternativer for endring av nødmeldetjenesten er primært basert på studier av løsninger i andre land. Utredningen har spesielt vurdert følgende endringer i forhold til dagens løsning:

- reduksjon i antall nødnummer
- ulike modeller for organisering av felles tjenester
- organisatorisk tilknytningspunkt
- reduksjon i antall sentraler

De ulike modellene som skisseres for organisering av felles tjenester for nødetatene er basert på løsninger i Danmark, Finland og Storbritannia.

Vurderingene i denne utredningen bygger opp under målsetningen om at *nødmeldetjenesten skal bidra til at nødstilte mottar riktig bistand raskest mulig gjennom en effektiv håndtering av nødansrop og god organisering av tjenesten*. For å oppnå dette fokuserer vurderingene på *tilgjengelighet* (for at publikum enkelt skal kunne kontakte nødmeldetjenesten), *kvalitet* (for å sikre riktig veiledning og bistand til den nødstilte), *responstid* (for å gi den nødstilte bistand raskest mulig), *effektivitet* (for å sikre best mulig utnyttelse av offentlige ressurser), *fleksibilitet* (for å sikre en tjeneste som kan fungere for hele landet og i alle typer situasjoner), *kostnader* og *gjennomførbarhet* (for å sikre at løsningen er gjennomførbar i Norge).

Anbefalingene for den fremtidige norske nødmeldetjenesten er:

- **112 bør innføres som eneste nødnummer i Norge.** Dette skal sikre god tilgjengelighet for publikum og en større likhet med andre land. Det forutsettes at 112 kun skal gjelde nød / akutte situasjoner. Nødetatene bør i tillegg tilby publikum et annet nasjonalt telefonnummer for bruk ved andre henvendelser, i tråd med politiets servicenummer 02800.
- **Hele eller deler av nødmeldetjenestens oppgaver bør organiseres som en felles tjeneste** for alle tre nødetatene. Dette skal sikre en bedre samordning mellom etatene, økt fokus på nødmeldetjenesten og en bedre ressursutnyttelse på tvers av etatene. Praktisk løsning må utredes videre av nødetatene i fellesskap, og det anbefales å basere løsningen på modeller som allerede er implementert i Danmark og Finland. Valg av løsning bør reflektere om nødmeldetjenesten prinsipielt skal ha fokus på ulykker som krever koordinering mellom nødetatene eller hendelser som bare involverer én etat.
- **Nødmeldetjenesten bør ha ett organisatorisk tilknytningspunkt.** Dette skal sikre et felles grensesnitt mot andre aktører, for eksempel redningssentraler, tekniske leverandører og tilbydere, samt felles kvalitetskrav og styringsparametere. Nødmeldetjenesten kan tilknyttes en av nødetatene (som i Danmark) eller en ny enhet (som i Finland). Muligheten for å konkurranseutsette tjenesten bør også vurderes. Organiseringen bør sees i sammenheng med eventuell felles organisasjon for nytt digitalt nødnett. Praktisk løsning må utredes videre av nødetatene i fellesskap etter at modell for organisering av felles tjenester er valgt.
- **Antall nødmeldesentraler bør reduseres betydelig fra dagens antall.** Dette skal sikre en bedre ressursutnyttelse og høyere kvalitet på tjenesten. Hver sentral bør betjene minimum 500 000 innbyggere. Endelig antall og deres plassering må baseres på en vurdering av hva som tjener publikum best, herunder optimal mengdetrening hos operatørene.
- En rekke tiltak bør gjennomføres uavhengig av anbefalingene over:
  - Det bør gjennomføres tiltak for å minske feilansrop
  - Det bør stilles krav til språkkunnskaper (samisk, engelsk, mfl.) hos operatørene
  - Det bør defineres kvalitetskrav og måleparametre for tjenesten
  - Tiltak for økt teknisk sikkerhet gjennom dobbel tilknytning til offentlige telefonitjenester bør gjennomføres

Saken er forelagt brannsjefen som har avgitt slik uttalelse:

- Utredningen ser ut til å ivareta den kvalitative delen som har med nødmeldinger å gjøre. Det er liten tvil om at disse blir ivaretatt på en meget tilfredsstillende måte i utredningens anbefalinger.
- Dagens lokale brannalarmsentral for Vestfold håndterer andre meldinger som ikke er direkte nødmeldinger, men som likevel krever en rask håndtering . Dette kan være trygghetsalarmer, varsel om strømbrudd, alarmoverføring (brann/tyveri) osv. Dersom felles nødnummersentral etableres, må slike mottak eventuelt løses på en annen måte. Jeg forutsetter at dagens brannalarmsentral eventuelt kan omorganiseres for å møte en slik situasjon.

ØKONOMISKE KONSEKVENSER:

Saken har ingen særskilte økonomiske konsekvenser for kommunen.

KONSEKVENSER FOR BARN OG UNGE:

Saken har ingen særskilte konsekvenser for barn og unge

VURDERINGER OG KONSEKVENSER:

Uansett organisering av nødmeldetjenestene må nødstilte få rask og riktig profesjonell bistand . Nødmeldetjenesten må kunne koordinere innsatsen ved sammensatte og større ulykker. Tjenestene er i dag basert på fagkyndighetsprinsippet, dette innebærer at publikum skal sikres direkte kontakt med fagkyndig personell i den etaten man ringer til. Spørsmålet om fagkompetanse er drøftet i utredningen.

Utredningen synes ikke å peke på at det er store problemer forbundet med dagens system som i det vesentlige synes å fungere godt. Spørsmål om effektivisering og ressursbruk synes i så måte å være de viktigste beveggrunner for endring.

Selv om dagens nødnummer er vel kjent hos store deler av befolkningen kan det synes som om det er fordel for bundet med å ha ett nødnummer å forholde seg til. (At man velger 112 i stedet for 113 som er mest kjent skyldes regelverk fra EU)

Det synes videre å være en fordel at fagkunnskap fra flere etater er samlet på en sentral slik at en får koordinert ressursene bedre. Forslaget om færre sentraler vil muligens også kunne føre til en rasjonaliseringsgevinst/frigjøring av personell til andre oppgaver – dette er ikke nærmere beregnet.

For så vidt gjelder fagkompetanse er AMK (113) sentralene lagt til sykehus med ansvar for mottak av akutt pasienter og i avdeling som arbeider med akuttmedisin. Også i fremtiden må sentralene bemannes med personell som har nødvendig fagkompetanse og nødvendig lett tilgang til/ kommunikasjon med annen kompetanse innen akuttmedisin.

Rett utskrift bekreftes og sendes

- Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, Postboks 2014, 3103 Tønsberg

Larvik, 16. september 2004

for rådmannen

May Eli Bredvei
sekretær